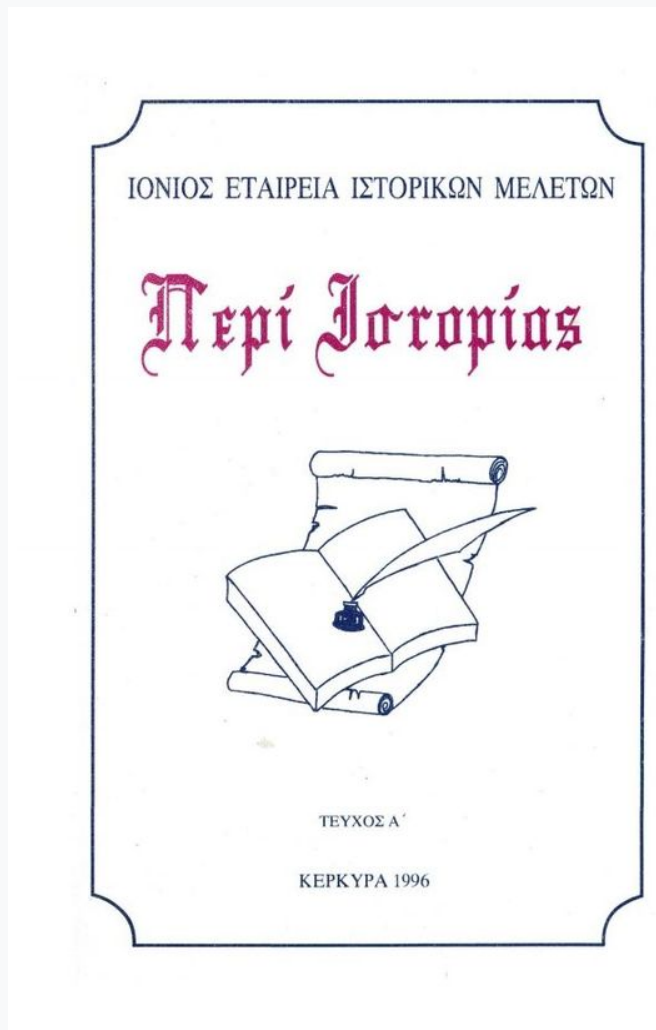

Peri Istorias

Vol 1 (1996)

Περιεχόμενα και Παρουσίαση

Συντακτική Επιτροπή

doi: [10.12681/p.i.24724](https://doi.org/10.12681/p.i.24724)

To cite this article:

Επιτροπή Σ. (2020). Περιεχόμενα και Παρουσίαση. *Peri Istorias*, 1, 1–14. <https://doi.org/10.12681/p.i.24724>

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τεύχος Α΄

Στα δεκάχρονα του Ιονίου Πανεπιστημίου

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Εξαμηνιαία έκδοση της Ιονίου Εταιρείας Ιστορικών Μελετών
για την Ιστορία και τις βοηθητικές της επιστήμες.

Συντακτική Επιτροπή: Θοδωρής Ανδρώνης, Καλλιόπη Κασσωτάκη,
Στέφανος Κατσιάκας, Γιάννης Μαρκούρης,
Σπύρος Πλουμίδης
(πρώην μέλη: Μαρία Μελέντη, Μάνθα Μήτρου,
Πατρίτσια Τριανταφύλλου).

Αναγνωστική Επιτροπή: Νίκος Καραπιδάκης
(Επιστημονικοί Κωνσταντίνος Ντόκος
Σύμβουλοι Πέτρος Πιζάνιας
Καθηγητές Δημήτριος Τσουγκαράκης
Γρηγόρης Ψαλλίδας)

Επιμέλεια έκδοσης: Καλλιόπη Κασσωτάκη, Σπύρος Πλουμίδης

Μακέτα εξωφύλλου: Γιάννης Μαρκούρης

Κεντρική Διάθεση:

ΚΕΡΚΥΡΑ:

Βιβλιοπωλείο **απόστροφος**
Θεμ. Κοτάρδου 41 - Κέρκυρα
Τηλ. και Fax. 0661 - 20884

ΑΘΗΝΑ:

Αθ. Χριστάκης
Ιπποκράτους 10 - 12, Αθήνα
Τηλ. 01 - 3607876
Fax. 01 - 3638489

Βιβλιοπωλείο **Κατάρι**
Μαυρομιχάλη 9 - Αθήνα

Τηλ. 01 - 3604793
Fax. 01 - 3609697

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Κέντρο του Βιβλίου
Λασσάνη 3 - Θεσσαλονίκη
Τηλ. 031 - 237463
Fax. 031 - 237515

Αποστολή Συνεργασιών: Ιόνιος Εταιρεία Ιστορικών Μελετών
6η πάροδος Ξενοφώντος Στρατηγού 15,
49100 Κέρκυρα, Τηλ. 0661 - 27564

Τιμή: Δρχ. 2500

*Η παρούσα έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την ευγενή επιχορήγηση των κάτωθι:*

- Διοικούσα Επιτροπή Ιονίου Πανεπιστημίου
- Ιερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων
- Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας
- Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Ιονίων Νήσων
- Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Κερκύρας

*Το παρόν τεύχος φωτοστοιχειοθετήθηκε και εκτυπώθηκε στην
«Ιονική Λιθογραφική» Εθν. Λευκίμμης (Βρυώνη) - Κέρκυρα
, για λογαριασμό των Εκδόσεων απόστροφος τον
Αύγουστο του 1996.*

ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
τεύχος Α', φθινόπωρο 1996

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παρουσίαση		σελ. 9
<i>Γιώργος Κουτσακιώτης:</i>	Οι Καθολικές ιεραποστολές και οι Σέρρες κατά το 19ο αιώνα.	15
<i>Σπύρος Πλουμίδης:</i>	Η γένεση της ελληνικής ιστοριογραφίας, ο Κωνσταντίνος Παπαρηγόπουλος και μία σύγκριση της "Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους" με τη "Μεγάλη Ιστορία της Ελλάδας" του Γιάννη Κορδάτου.	27
<i>Αθανάσιος Χ. Τσίτσας:</i>	Πίνακας των Ιερέων της υπαίθρου Κερκύρας (1641).	51
<i>Marc Roux:</i>	Pour une histoire de Corfu byzantine (Xe - XIIe s.).	71
<i>Διονύσιος Μοσχόπουλος:</i>	Οι επιδράσεις της Ένωσης στη Διοίκηση των Επτανήσων.	87
<i>Ομάδα Εργασίας:</i>	Πραγματικότητες της Κέρκυρας του Πολέμου και της Κατοχής (1940 - 1944) μέσα από τα αρχεία του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου. Μια πρώτη προσέγγιση.	105

TABLE DES MATIÈRES

1. <i>Présentation</i>		9
2. <i>Georges Koutzakiotis:</i>	Les missions catholiques et Serrès pendant le XIXe siècle.	15
3. <i>Spiros Ploumidis:</i>	La genèse de l' historiographie grecque, Constantin Paparrigopoulos et une comparaison de l' "Histoire de la Nation Hellénique" avec la "Grande Histoire de la Grèce" de Jean Cordatos.	27
4. <i>Athanase Ch. Tsitsas:</i>	Tableau des Prêtres de la campagne de Corfou (1641)	51
5. <i>Marc Roux:</i>	Pour une histoire de Corfou byzantine (Xe - XIIe s.)	71
6. <i>Dénys Moschopoulos:</i>	Les influences de l' Enosis à l' Administration de l' Eptanèse.	87
7. <i>Equipe de Travail:</i>	Réalités de Corfou, de la Guerre et l' Occupation (1940 - 1944) à travers les archives de l' Hôpital Psychiatrique. Une première approche.	105

Παρουσίαση

Σ' ένα καινούριο περιοδικό, που επικεντρώνει μάλιστα τη θεματική του (μέσα από τόν ίδιο τον τίτλο του), "γύρω από την Ιστορία", επιβάλλονται εκ των πραγμάτων μια σειρά από διευκρινίσεις. Βέβαια δεν μας ενδιαφέρει τόσο εδώ η "Ιστορία", ως ουδέτερη και απρόσωπη διαδοχή γεγονότων. Αυτή υπάρχει έξω και πέρα από τα όρια της ανθρώπινης εμπειρίας, και ψήγματα της μας διασώζονται (περισσότερο ή λιγότερο τυχαία), μέσα από το υλικό των πηγών. Αυτό που κυρίως ενδιαφέρει για την ανάδειξη της ταυτότητας του περιοδικού, είναι η "ιστορία", ως λόγος που διατυπώνεται πάνω στον βιωμένο χρόνο, ως επιλογή και σύνθεση πάνω στις πηγές, δηλαδή τελικά ως ιστοριογραφική πράξη.

Στόχος λοιπόν του περιοδικού, είναι να συμβάλει στο μέτρο των δυνατοτήτων του, σε μια διεύρυνση της προβληματικής γύρω απ' αυτή την "ιστορία", φιλοξενώντας προσεγγίσεις από την πλευρά των "ειδικών", πάνω στην κατανόηση των κοινωνιών του παρελθόντος. Όμως για ποιάν "ιστορία" ακριβώς πρόκειται;

* * *

Αποτελεί σήμερα κοινό τόπο η διαπίστωση, ότι οι δραματικές αλλαγές στα διάφορα πεδία της επιστημονικής γνώσης, που συντελέστηκαν μέσα στο 20ό αι., καθώς και η εμβάθυνση και διεύρυνση των υπόλοιπων κοινωνικών επιστημών, οδήγησαν την ιστορία ως αυτόνομο κλάδο τους, σε μια μακρά και πολύπλευρη κρίση ταυτότητας και προσανατολισμού. Η διέξοδος δόθηκε μέσα από μια ριζική ανατοποθέτηση πάνω στη δομή και τα χαρακτηριστικά του ιστορικού λόγου, καθώς και μέσα από ένα άνοιγμα μεθοδολογικό και θεματολογικό τόσο προς την κατεύθυνση του κοινωνικού, όσο και προς την ανάδειξη του γενικού (κατ' αντιπαράθεση προς το ατομικό, το μοναδικό και ανεπανάληπτο).

Θα μπορούσαμε, εντελώς ενδεικτικά, να εντοπίσουμε σε τρία βασικά σημεία τις αλλαγές που σηματοδότησε η νέα οπτική, δίνοντας έτσι παράλληλα και τα χαρακτηριστικά της ιστορίας ως σύγχρονης, χειραφετημένης κοινωνικής επιστήμης. Αρκεί μόνο να αναφερθεί, ότι σ' αυτή τη νέα οπτική πρωτοπόρησε (ήδη από την 10ετία του 1920), η γαλλική ιστορική Σχολή (πιο γνωστή ως "Σχολή των Annales", από τον τίτλο του περιοδικού, μέσω του οποίου εκφράστηκαν κυρίως αυτές οι αναζητήσεις).

Κατ' αρχήν, η νέα οπτική βάσισε την ύπαρξή της σε μian ευρύτερη συνειδητοποίηση της σχετικότητας των ερμηνειών και των προσεγγίσεων του ιστορικού. Αποτελεί σήμερα πεποίθηση, η αντίληψη ότι ο ιστορικός λόγος δεν συγκροτείται από γεγονότα ως "αντικειμενικές" και αυθύπαρκτες οντότητες, τα οποία αρκεί να ανακαλυφθούν μέσα στο σώμα των πηγών "όπως πραγματικά έγιναν", και να τοποθετηθούν στη χρονική τους αλληλουχία. Πριν απ' όλα, η ιστορία κατανοείται ως ερμηνεία και σύνθεση, και άρα ως ενεργητική "παρέμβαση" του ιστορικού πάνω στις πηγές του, ξεκινώντας από την διαδικασία επιλογής, μέχρι την τελική σύνθεση του ιστορικού έργου.

Ένα δεύτερο σημείο αφορά στις κατηγορίες του χρόνου, τις οποίες διαμορφώνει κάθε φορά ο ιστορικός, ως απαραίτητο εργαλείο για να στηρίξει την οπτική του πάνω στο παρελθόν. Σε αντίθεση με τον γραμμικό, ομοιόμορφο και μη αναστρέψιμο χρόνο των "θετικιστών" ιστορικών, η σύγχρονη αντίληψη βασίζεται πάνω στην πολλαπλότητα, την ανομοιογένεια, και το επαναλαμβανόμενο του ιστορικού χρόνου. Η εμπειρική πραγματικότητα τέμνεται με βάση την ταχύτητα μεταβολής των επιμέρους τμημάτων της στον σύντομο χρόνο της "συμβαντολογικής" ιστορίας, στον κοινωνικό χρόνο της "μακράς διάρκειας" και τέλος στον αργόσυρτο, "σχεδόν ακίνητο χρόνο", που καθλώνει την ανθρώπινη δράση σε χρονικούς ορίζοντες εκατονταετιών ή χιλιετιών.

Αυτή ωστόσο η σύγχρονη και εντελώς επαναστατική οπτική απέναντι στο χρόνο, διαμορφώθηκε σε συνάρτηση με την υιοθέτηση (σε επίπεδο πια αναλυτικής διαδικασίας) ενός εννοιολογικού εργαλείου, που κατ' αρχήν διαμορφώθηκε στα πλαίσια των άλλων κοινωνικών επιστημών: πρόκειται για την έννοια και τα χαρακτηριστικά της "δομής".

Στα πλαίσια της ιστορικής επιστήμης, η έννοια αυτή ορίζεται ως ένα σύνολο δεδομένων, φυσικού, βιολογικού ή κοινωνικού χαρακτήρα, που επιδρούν και επηρεάζουν την ανθρώπινη δράση, εμποδίζοντας κάθε αλλαγή, επιβραδύνοντας (σχεδόν ακινητοποιώντας) τη ροή του χρόνου, επιβάλλοντας

συνέχειες αντί για ασυνέχειες. Πρόκειται π.χ. για πραγματικότητες από τον χώρο της γεωγραφίας, της οικολογίας, της ψυχολογίας, αλλά και παράλληλα της κουλτούρας, της πολιτικής, της οικονομίας, κ.λπ. Έτσι ενώ η παραδοσιακή ιστορία καταλάβαινε και μετρούσε τον εαυτό της μόνο μέσα από τομές, σήμερα μπορούμε να αναλύουμε διάρκειες, σταθερές, καθημερινότητες που επαναλαμβάνονται. Όπως πολύ περιεκτικά συνοψίζεται σε συλλογικό έργο αφιερωμένο σ' αυτή τη "Νέα Ιστορία", οι ορίζοντες ανοίγουν για "νέες προβληματικές", "νέες προσεγγίσεις", "νέα αντικείμενα".

* * *

Φιλοδοξία του περιοδικού είναι να φιλοξενήσει αυτές τις νέες πραγματικότητες με τη μορφή (και στον βαθμό), που εκφράζονται μέσα στους δικούς μας γεωγραφικούς και πολιτισμικούς ορίζοντες.

Ειδικότερα, παρακολουθώντας την ελληνική ιστοριογραφική παράδοση και παραγωγή, θα μπορούσαμε να επισημάνουμε την αναγκαιότητα για μεγαλύτερη εξοικείωση του ιστορικού λόγου, με τα μεθοδολογικά κυρίως εργαλεία των άλλων κοινωνικών επιστημών. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στην "απο-προσωποποίηση" της εθνοκεντρικής ρητορείας, θα αποθάρρυνε την ιδεολογική χρήση και κατάχρηση του παρελθόντος, και θα τοποθετούσε στο επίκεντρο της ιστορικής ανάλυσης τις ανθρώπινες κοινωνίες (και όχι τις εθνικές ομάδες), στις διαδικασίες μεταβολής τους μέσα στον χρόνο. Ο τελικός στόχος της ιστορικής γνώσης δεν μπορεί να περιορίζεται αποκομμένα και ασύνδετα στην εμβάνθυνση ιστορικών περιόδων, αλλά μέσω αυτών, στην προσπάθεια να κατανοηθούν οι μηχανισμοί, δια των οποίων οι διάφορες κοινωνικές ομάδες αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις των αλλαγών, μέσα στα συγκεκριμένα κάθε φορά γεωγραφικά και χρονικά πλαίσια.

Ύστερα απ' όλες αυτές τις ανατροπές και τους αναπροσδιορισμούς, ποιά μπορεί να είναι η "χρησιμότητα" του ιστορικού λόγου μέσα στο παρόν; Είναι αυτονόητο ότι η συνειδητοποίηση της σχετικότητας των ερμηνειών και των προσεγγίσεων, δεν μπορεί να οδηγήσει στην απλουστευτική άποψη ότι ο λόγος "Περί Ιστορίας" είναι μια απλή, και χωρίς συνέπειες πνευματική άσκηση πάνω στο παρελθόν. Αντίθετα, η εικόνα που "κατασκευάζει" μια κοινωνία για το παρελθόν της καθώς και η σχέση που διαμορφώνει μαζί

1. Βλ. Jacques Le Goff και Pierre Nora (ed.), *Faire de l' Histoire*, τόμοι I (*Nouveaux Problèmes*), II (*Nouvelles Approches*), III (*Nouveaux Objets*), Paris 1974, Gallimard.

στηρίζει ενεργά τις προσπάθειες της Εταιρείας μας.

Η έκδοση του τεύχους αυτού, σημαδεύει και την πρώτη ουσιαστική προσπάθεια της Εταιρείας να παρουσιάσει προς τα έξω κάποια δείγματα της προεργασίας που γίνεται τόσα χρόνια. Για την διακπεραίωσή του δούλεψε η Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού, η οποία συγκροτείται αποκλειστικά από φοιτητές και αποφοίτους του Ιονίου Πανεπιστημίου (κάτι που επιβάλλεται εξάλλου καταστατικά για όλες τις βασικές επιτροπές της Εταιρείας). Η ευθύνη της Επιτροπής σε σχέση με τα δημοσιευόμενα άρθρα, περιορίζεται αποκλειστικά σε ζητήματα διεκπεραιωτικού και οργανωτικού χαρακτήρα. Αντίθετα, σε ό,τι αφορά ζητήματα περιεχομένου, η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στους συντάκτες των συγκεκριμένων άρθρων. Πρέπει να τονιστεί τέλος, ότι τα δημοσιευόμενα κείμενα διαβάστηκαν από δύο τουλάχιστον καθηγητές με συναφή αντικείμενα, οι οποίοι και έκαναν προτάσεις και παρατηρήσεις. Τα ονόματά τους έχουν καταγραφεί στην "Αναγνωστική Επιτροπή" του περιοδικού, και από την θέση αυτή τους ευχαριστούμε ακόμα μια φορά, για την συμπαράστασή τους στην προσπάθειά μας.

Μέσα από το σχήμα αυτό, ύστερα από πολλές συζητήσεις και διαταγμούς, αποφασίσαμε ότι επιβάλλεται να αναλάβουμε επιτέλους την ευθύνη αυτής της δημοσίευσης όχι γιατί "αγγίξαμε την τελειότητα", αλλά για να δοκιμάσουμε τις δυνατότητές μας, να αποχτήσουμε την απαιτούμενη εμπειρία, και κυρίως για να διδαχτούμε από τα λάθη μας. Ξέρουμε ότι στο τεύχος αυτό υπάρχουν πολλά περιθώρια βελτίωσης. Για αυτό και η αυστηρή αλλά καλοπροαίρετη κριτική, θα βοηθήσει ουσιαστικά τις μελλοντικές μας προσπάθειες.

Τέλος όλοι εμείς, που άμεσα ή έμμεσα συμβάλαμε στη διαμόρφωση του τεύχους αυτού, γνωριστήκαμε μέσα στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, και μέσα στο χώρο αυτό διαμορφώσαμε κοινές εμπειρίες, κοινούς προβληματισμούς και παράλληλα ενδιαφέροντα. Γνωρίζουμε μάλιστα ότι σ' ένα σημαντικό βαθμό, στο συγκεκριμένο τεύχος αποτυπώνονται όχι μόνον οι ορίζοντες, αλλά και τα όρια του χώρου μέσα στον οποίο διαμορφώσαμε (και διαμορφώνουμε) την επιστημονική και προσωπική μας ταυτότητα. Στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο λοιπόν, και στην πρώτη δύσκολη αλλά παράλληλα καρποφόρα και γόνιμη για μας δεκαετία του, αφιερώνουμε το τεύχος αυτό.

Η Συντακτική Επιτροπή

του, έχουν άμεσες συνέπειες στην ταυτότητα, στην ιδεολογική συγκρότηση και τους προσανατολισμούς της. Μέσα από την συνειδητοποίηση της διάρκειας και της διαφορετικότητας των πεδίων της ιστορικής εμπειρίας, μια κοινωνία κατασκευάζει και εμπεδώνει τις κατηγορίες του χωροχρόνου που τις αντιστοιχούν. Ταυτόχρονα, μέσα από μια συνεχή διαλεκτική σχέση με την ιστορική γνώση, οδηγείται στην αυτογνωσία και στον αυτοπροσδιορισμό. Σε όλες τις εποχές, συνειδητά ή ασυνείδητα (οι αναλύσεις πάνω στην ιδεολογία του εθνικισμού το αποδεικνύουν ξεκάθαρα για τις δικές μας κοινωνίες), η αναηπάληψη του παρελθόντος διαμορφώνει (σε επίπεδο παρόντος), συλλογικές ταυτότητες.

Για αυτό και ο ιστορικός λόγος, αν και οφείλει να ξεκινάει, δεν μπορεί ποτέ να εγκλωβιστεί στα πλαίσια μιας στενής κάστας "ειδικών". Σε τελευταία ανάλυση αποτελεί υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας, η οποία συνδιαλεγόμενη με το παρελθόν της, σχεδιάζει και διαμορφώνει το παρόν και το μέλλον της.

* * *

Εάν όλα τα παραπάνω εκληφθούν ως διακηρύξεις "αρχών", ενός περιοδικού που τώρα ξεκινάει αρκετά φιλόδοξα την πορεία του, δεν μένει παρά να ειπωθούν λίγα μόνο λόγια σε σχέση με τους φορείς και τα πλαίσια αυτής της προσπάθειας.

Η έκδοση του παρόντος τεύχους, υπήρξε το αποκορύφωμα μιας μακράς (και όχι πάντα εύκολης) πορείας αναζητήσεων και σχεδιασμών, που χρονολογούνται τουλάχιστον από το 1992. Από την αρχή, βασικός στόχος ήταν να δημιουργηθεί ένα πεδίο επιστημονικής έκφρασης γύρω από την ιστορία, και στην προσπάθεια αυτή συσπειρώθηκαν φοιτητές και απόφοιτοι του Ιονίου Πανεπιστημίου, κάτω από τη συμβουλευτική καθοδήγηση καθηγητών τους.

Καθοριστικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή, υπήρξε η συγκρότηση της "Ιονίου Εταιρείας Ιστορικών Μελετών", καθώς μέσα από την ενεργό συμμετοχή και τις εισφορές των μελών της, μέσα από την οργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων και τη χρηματοδότηση που δέχτηκε από Φορείς και Δημόσιους οργανισμούς της Κέρκυρας, υπήρξε ουσιαστικά το βασικό στήριγμα στην έκδοση αυτού του τεύχους. Σήμερα ένας σημαντικός αριθμός τακτικών και αρωγών μελών, που υπερβαίνουν τα στενά πλαίσια του Ιονίου Πανεπιστημίου και απλώνονται σ' ολόκληρη την κερκυραϊκή κοινωνία,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΛΤΑΠΗΔΑΣ

Α Λ Μ Π Ε Ρ Κ Α Μ Υ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Τὰ σχεδόν ποιητικά του κείμενα Οί Γάμοι και Τò Καλοκαίρι χαρακτηρίζονται από μιὰ ὁμολογία πίστης στη γενέθλια γῆ του: τὴ γῆ τῆς Ἀλγερίας. Στὰ βιβλία αὐτὰ ἡ ἀπελλι-σία πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἔλλειψη δικαιοσύνης και ἀπὸ τὴν ἀπουσία τῆς προσωπικῆς δημιουργίας θὰ ξεπεραστοὶ μὲ τὴν πίστη τοῦ ἀνθρώπου στὴ γῆ και τοὺς ἀνθρώπους τῆς. Ἐπίσης ἡ συνειδητοποίηση ἀπὸ τὸν Καμὺ τοῦ παραλόγου τῆς ζωῆς τὸν ὀδηγεῖ κατευθεῖαν στὸ θρίαμβο τῶν αἰσθησε-ων και στὴν ἀπουσία κάθε δυναστευτικῆς ἠθικῆς. Νὰ ση-μειώσω ἀκόμη ὅτι σὲ αὐτὰ τὰ λυρικά κείμενα τοῦ Καμὺ πρέ-πει ν' ἀναζητήσουμε «τὸ σπόρο ἀπ' ὅπου βλάστησε ὅλο τὸ ἔργο του». Γιὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστη τὰ δύο αὐτὰ βιβλία τοῦ Καμὺ ἔχουν ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον, γιατί ἐδῶ ξεδιπλώ-νεται μὲ τὸν καλύτερο τρόπο ἡ σκέψη ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πῖο μεσογειακοὺς και ταυτόχρονα «ἑλληνικοὺς» συγγραφεῖς τῆς Γαλλίας, κάτι πού ὁ ἴδιος θὰ ἐπισημοποιήσῃ μὲ τὴ «Σκέ-ψη τοῦ Νότου» στὸν Ἐξεγερμένο ἄνθρωπο. Ὡστόσο, τὸ σκηνικὸ τῶν νεανικῶν χρόνων τοῦ Καμὺ, πού συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ ποιητικὴ περιγραφή τοῦ μεσογειακοῦ νότου και ἀ-πὸ μιὰ ἐντονη αἰσιοδοξία πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γίνεσθαι, θὰ παραχωρήσῃ τὴ θέση του στὰ ζοφερὰ γεγονότα τοῦ πολέ-μου τῆς Ἀλγερίας. Αὐτὸς ὁ πόλεμος ἦταν γιὰ τὸν Καμὺ, ὀ-πως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, «μιὰ προσωπικὴ τραγωδία».

Στὸ παρὸν βιβλίον ἀναφέρομαι και στὴ στάση τοῦ γά-λου συγγραφέα ἐναντι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀλγερίας, κα-θὼς και στὸ πῶς τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου μεταγράφονται στὸ λογοτεχνικὸ και δημοσιογραφικὸ του ἔργο. Ἐπίσης με-ταφράζω ὅλα ἐκεῖνα τὰ κεφάλαια και τὰ κείμενα τοῦ Καμὺ πού ἔχουν ἀμεση σχέση μὲ τὰ δεδομένα τῆς μελέτης μου, ἀ-πὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνέμελης νεότητος μέχρι τὴν ὀδύνη τῆς ἱ-στορικῆς πραγματικότητος. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κείμενα γράφτηκαν ἀπὸ τὸ 1936 μέχρι τὸ 1937 και στὴ συνέ-χεια δημοσιεύτηκαν τὸ 1938 στὸ Ἀλγέρι. Μήπως τελικὰ ὁ Καμὺ νὰ μὴν ἦταν παρὰ ἓνας μοναχικὸς «ξένος», πού ἡ μοί-ρα τὸν εἶχε ἀναγκάσει ἀπὸ κάποια στιγμή και μετὰ νὰ ζεῖ ἐ-ξόριστος στὴ Γαλλία, μακριὰ ἀπὸ τὰ γενέθλια χῶματα τῆς ἀ-γαπημένης του Ἀλγερίας;

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ἀπόστροφος ΚΕΡΚΥΡΑ